

JESU KRISTI PRE-EKSISTENS

Når vi studerer personen Jesus Kristus, må vi huske at vi snakker om en person som har levet før han ble født. Ikke bare det, hans livs historie var nedskrevet flere tusen år før han kom til verden. Han er evig i den forstand at han alltid har eksistert og alltid vil eksistere. Kristus er derfor et unikt menneske i verdens-historien. Bibelen forteller oss at i den evige fortid eksisterte Kristus.

APOSTELEN JOHANNES: DET EVIGE ORDET.

Apostelen Johannes skriver:

"I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud." John 1:1-2 NB

I begynnelsen eksisterte altså Kristus. Han var **hos** Gud og han **var selv** Gud. Både han evige og guddommelige vesen er vist oss i disse versene. Johannes skriver igjen:

"Det som var fra begynnelsen, det som vi har hørt, det som vi har sett med våre øyne, det som vi betraktet og våre hender rørte ved, om livets ord ... 1. John 1:1 NB

Det er om Kristus han sier dette. Den personen som de hørte, så og berørte, Jesus Kristus, er fra begynnelsen. Dvs. han eksisterte før han ble født.

"For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv." Joh 3:16 NB

"Den som tror på ham, blir ikke dømt. Den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn." Joh 3:18 NB

Ordet, "enbårne sønn" er "eneste fødte sønn", slik det er klart fra KJV: "only begotten Son". Dette viser oss at Jesus i sin samtale med Nikodemus, var klar over at han var den eneste fødte Guds sønn. Ingen av erkeenglene, eller andre engler eller livsvesener er "født av Gud". Alle er skapt av både Faderen og Sønnen. Kristus er den førstefødte fremfor enhver skapning.

APOSTELEN PAULUS: DEN FØRSTEFØDTE.

Apostelen Paulus kjente sansynligvis Jesus og kan hende hadde møtt ham på et eller annet tidspunkt. Jesus sier om seg selv:

"Har vi og kjent Kristus etter kjødet, så kjenner vi ham nå ikke lenger slik." 2.Kor.5:16 NB

Dette viser at Paulus forandret syn på Jesus etter sin frelsesopplevelse. Han fikk en klar forståelse av at Jesus virkelig var Gud. Så skriver også Paulus mye om dette i sine brever.

"Han er et bilde av den usynlige Gud, den førstefødte fremfor enhver skapning." "Han er før alle ting, og alt består ved ham." Kol 1:15 NB

"Og han er hodet for legemet, som er menigheten. Han er opphavet, den førstefødte av de døde, for at han i alt skal være den fremste." Kol.1:17-18 NB

I disse versene ser vi at Jesus Kristus er den førstefødte fremfor enhver skapning, den som eksisterte før alle ting, selve opphavet til all Guds skapning. Han er både den første og den ypperste (fremste). Kristi suverene stilling er klart fremstilt samt hans evige pre-eksistens.

Kol.1:18:

OPPHAVET: GRESK: ARCHE,
begynnelse, opprinnelse, den person eller ting som
er først i en rekke, lederen.

Paulus sier videre:

“La dette sin være i dere, som og var i Kristus Jesus, han som da han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte å være Gud lik, men ga avkall på det og tok en tjeners skikkelse på seg ...” Fil.2:5-6 NB

I disse versene ser vi igjen Kristi guddommelige og evige karakter. Han var i Guds skikkelse, han var Gud lik. En tilstand han hadde før han ble menneske og tjener.

Fil.2:6:

SIKKELSE: GRESK: MORPHE:
den skikkelsen som synes, den ytre og synlige fasong
GUD LIK: GRESK: ISOS
lik i kvantitet og kvalitet.

Paulus har ellers mange henvisninger til Kristi evige guddom og har dermed gitt en helt klart Kristus-forståelse.

APOSTELEN PETER: LAMMET KJENT FRA BEGYNNELSEN.

Peter var den som tidlig avla den gode bekjennelsen. (Matt.16:13-16). Han viser til at Kristus er fra evighet av og kjent som Lammet som skulle gis for våre synder.

“Han som var forut kjent, før verdens grunnvoll ble lagt, og for deres skyld er han blitt åpenbart ved tidenes ende.” 1.Pet.1:20 NB

I dette ligger en klar forståelse av at frelsen var noe Gud hadde forberedt fra begynnelsen. Kristus var den som skulle realisere frelsesplanen ved sitt offer på korset.

HEBREERBREVET: DEN EVIGE SKAPEREN.

Hebreerbrevets forfatter har også en klar forståelse av Jesu evige guddom og trekker frem mange skriftsteder fra GT som han overører på Kristus som oppfyllelsen.

“Han er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen, og bærer alle ting ved sin krafts ord. Etter at han hadde fullført renselsen for våre synder, satte han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye.” Hebr. 1:3 NB

“Men om Sønnen sier han: Din trone, Gud, står i all evighet, og rettferds stav er ditt rikes kongestav, ... Og: Du, Herre, la i begynnelsen jordens grunnvoll, og himlene er dine henders verk..” Hebr.1:8,10 NB

Her ser vi at Kristus eksisterte før skapelsen av noen. Ja, han er selve skaperen. Dette betinger at han eksisterte og at han hadde skaper-makt, at han var Gud. Dette er Jesu Kristi pre-eksistens.

Hebr. 1.10

BEGYNNELSEN: GRESK: ARCHE: begynnelse, opprinnelse, det alt begynner med.

FORBILDET MELKISEDEK

Melkisedek tjener som et bilde på Kristus. Hans navn er Rettferdighets konge og Freds konge. Men også det faktum at Melkisedek fremstilles i skriften som en evig person, henspiller på Jesus som vår evige yppersteprest.

“Han er uten far og uten mor - uten ættetavle. Hans dager har ingen begynnelse og hans liv ingen ende, men han er gjort lik med Guds Sønn, og han er prest for alltid.” Hebr.7:3 NB

JESU KRISTI SELV-VITNESPYRD

Jesus selv var helt klar i sin forståelse av hvem han var. Ikke slik at andre har tillagt ham titler som han selv ikke fastholdt. Hans selv-vitnespyrd kommer fra hans egen munn. Han sier flere ganger at han eksisterte og var til før han ble født. Han visste hvor han kom fra (John.8:23), hvem han var utsendt av (John.8:42), hva hans misjon var, hvor han skulle gå og alt annet som dreide seg om hans fremtid.

“Abraham, deres far, frydet seg til å se min dag. Og han sa den og gledet seg. Jødene sa da til ham: Du er ennå ikke femti år og har sett Abraham? Jesus sa til dem: Sannelig sier jeg dere: Jeg er før Abraham ble til.” John.8:56-58 NB

John.8:58

er jeg: GRESK: EIMI: jeg eksisterte, jeg var

I sin yppersteprestlige bønn er Jesus seg selv bevisst den stilling han hadde i sin pre-eksistens. Han ber slik:

“Og nå, herliggjør du meg, Far, hos deg selv med den herlighet jeg hadde hos deg før verden ble til.” John 17:5 NB

“Far, jeg vil at de som du har gitt meg, skal være hos meg der jeg er, for at du skal se min herlighet, som du har gitt meg, fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt.” John.17:24 NB

Av disse versene ser vi at Jesus er seg selv bevisst at han eksisterte før Abraham ble til, før skapelsen av himmelen og jorden. Han er seg bevisst at han hadde herlighet hos sin Far, en herlighet som kom fra Faderen. Han var seg bevisst et inderlig kjærlighetsforhold, at Faderen elsket Sønnen fra begynnelsen av.

JESUS VAR TILSTEDE DA SATAN FALT

Da disiplene kom glade tilbake og fortalte om utkastelse av onde ånder i Jesu navn, sa Jesus at han var tilstede dengang Satan ble kastet ut av himmelen. Han er en fallen englefyrste og må adlyde navnet Jesus.

“De sytti kom glade tilbake og sa: Herren, til og med de onde ånder adlyder oss i ditt navn. Da sa han til dem: Jeg så Satan falle ned fra himmelen som et lyn.” Luk.10:17-18 NB

Luk.10:18

falt: GRESK: LIPTO: å falle ned

DET GAMLE TESTAMENTES VITNESPYRD

Det første vers i Bibelen taler ikke bare om Gud men også om Kristus. I grunnteksten brukes flertalsformen for Gud. Elohim. Dette betyr at Gud eksisterer i mer enn en person. Han er treenig. Her finner vi Faderen, Sønnen og den Hellige Ånd.

“I begynnelsen skapte Gud (Elohim) himmelen og jorden.” 1 Mos 1:1 NB

Det nye Testamentet bekrefter at Kristus var aktiv i skapelsen. Uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til. (John.1:3-4)

SAMTALER MELLOM FADEREN OG SØNNEN

Treenigheten samtaler og noen av deres samtaler er blitt nedskrevet ved Åndens inspirasjon. Dette er med på å gi oss forståelse for Kristi pre-eksistens.

“Da sa Gud: La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse. De skal råde over havets fisker og over himmelens fugler, over feet og over all jorden ...” 1.Mos.1:26 NB

Denne samtale er mellom guddommen og dreier seg om skapelsen av mennesket, kronen på skaperverket. Videre leser vi om en samtale som fant sted i forbindelse med åpenbaringen av Herrens herlighet i templet på Jesaias tid.

“Da hørte jeg Herrens røst: Hvem skal jeg sende og hvem vil gå for oss?” Jes.6:8 NB

Videre leser vi om en samtale mellom Faderen og Sønnen i forbindelse med hans komme til jord, like før Guds Sønn ble inkarnert.

“Derfor sier han når han trer inn i verden (ved inkarnasjonen): Offer og gave ville du ikke ha, men et legeme dannet du for meg.” Hebr.10:5 NB

Videre leser vi om en samtale mellom Faderen og Sønnen i forbindelse med hans annet komme idet han skal ta kongemakten.

“Jeg vil kunngjøre det som er fastsatt: Herren sa til meg: Du er min Sønn, jeg har født deg idag! Begjær av meg, så vil jeg (Faderen) gi deg (Sønnen) hedningene til arv og jordens ender til eie ...” Salm.2:7-8 NB

ANDRE SKRIFTSTEDER

Fra Ordspråksboken leser vi om en person omtalt som Visdommen. Dette er billedspråk men taler utvilsomt om Sønnen som var til stede hos Gud i skapelsen og som selv medvirket i dette veldige verk.

“Fra evighet er jeg blitt innsatt, fra begynnelsen, før jorden var til. Da dypene ennå ikke fantes, ble jeg født - da det ennå ikke var kilder fylt med vann. Før fjellene ble senket ned, ja, før haugene ble jeg født, før han hadde skapt jord og mark og jorderikets første moldklump ... da han la jordens grunnvoller, da var jeg hos ham som en kunstner, jeg var hans glede dag etter dag, og jeg frydet meg alltid for hans åsyn. Jeg frydet meg på hele hans vide jord, og min lyst hadde jeg i menneskenes barn.” Ord.8:23-31 NB

Kristus er derfor en evig person. Han har ikke dagers begynnelse eller livs ende. Han har alltid vært og vil alltid være.